

Zrealizowano w ramach projektu „W nowe 100-lecie APS nowe do100sowania” nr POWR.03.05.00-00-A026/19 współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Wiedza Edukacja Rozwój.

**PROCEDURA EWAKUACJI
OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI
LUB INNYMI SZCZEGÓLNYMI POTRZEBAMI
W AKADEMII PEDAGOGIKI SPECJALNEJ
IM. MARII GRZEGORZEWSKIEJ**

Instrukcja opracowana przez Radę ds. Dostępności

SPIS TREŚCI	
WSTĘP.....	3
ZASADY POSTĘPOWANIA – POŻAR I INNE MIEJSCOWE ZAGROŻENIA	4
ORGANIZACJA EWAKUACJI – ZADANIA PRACOWNIKÓW AKADEMII	5
ZALECENIA DOTYCZĄCE EWAKUACJI OSÓB Z DYSFUNKCJAMI WZROKU	7
ZALECENIA DOTYCZĄCE EWAKUACJI OSÓB Z DYSFUNKCJAMI SŁUCHU	9
ZACHOWANIA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI LUB INNYMI SZCZEGÓLNYMI POTRZEBAMI W SYTUACJI ZAGROŻENIA I SPOSOBY WSPARCIA	10
SPOSOBY EWAKUACJI OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI LUB INNYMI SZCZEGÓLNYMI POTRZEBAMI	11
INSTRUKCJA UŻYTKOWANIA KRZESŁA EWAKUACYJNEGO TYTAN BASIC	14
INSTRUKCJA UŻYTKOWANIA KRZESŁA EWAKUACYJNEGO TYTAN STANDARD	16

Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz.U. 2020 poz. 1062), w tym z niepełnosprawnościami, nakłada na organizatorów zbiorowej aktywności obowiązek zapewnienia wspomnianym osobom możliwości ewakuacji lub ich uratowania w inny sposób w przypadku zaistnienia sytuacji zagrażającej zdrowiu lub życiu. Jednym z elementów dostępności jest możliwość bezpiecznego i szybkiego opuszczenia budynku w przypadku sytuacji niebezpiecznej, pożaru lub innych miejscowych zagrożeń. Zapewnienie takich warunków stanowi istotny element włączania i wzmacniania uczestniczenia w życiu społecznym i zawodowym osób wykluczonych społecznie oraz rozwoju systemu ich aktywnej integracji.

Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej (dalej w skrócie Akademia), uczelnia o stuletniej tradycji, dąży do zapewnienia szerokiego dostępu do studiów kandydatom z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami. Podejmuje również wielość działań umożliwiających im efektywne kształcenie po dostaniu się na studia. Wymaga to m.in. usuwania barier utrudniających skorzystanie z pełnej oferty edukacyjnej Akademii. Znaczącym krokiem na tej drodze jest realizacja zadań podejmowanych w ramach projektu „W nowe 100-lecie APS nowe do100sowania” (dalej w skrócie Projekt). Przewiduje on wsparcie zmian organizacyjnych, wzbogacenie wyposażenia sprzętowego w celu zapewnienia dostępności kształcenia studentom z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami oraz prowadzenie działań z zakresu dostępności architektonicznej. Realizacji tych kwestii podjęła się Rada ds. Dostępności, która – z intencją zapewnienia sprawnego przeprowadzenia bezpiecznej ewakuacji w sytuacji wystąpienia zagrożenia w budynkach kampusu Akademii – jednym z zadań uczyniła opracowanie procedury ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami.

W procedurze ewakuacji sprecyzowano koncepcję jej prowadzenia w zależności od istniejących uwarunkowań, jak i zasoby niezbędne do realizacji tego zadania. Uwzględniono również pierwszeństwo osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami w przypadku ewakuacji z miejsca niebezpiecznego do bezpiecznego.

Członkowie Rady ds. Dostępności opracowujący procedurę ewakuacji prezentują przekonanie, że w czasie zagrożenia nie wystarczą – choć są niezwykle istotne – altruizm i chęć niesienia pomocy osobom z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami. Lepiej jest, gdy spontanicznie niesiony ratunek zastąpiony zostanie jasno określonym sposobem działania. W Akademii przyjmuje on formę następującego systemu ewakuacji:

- 1) sporządzenie uporządkowanych i racjonalnych działań standardowych procedur dotyczących ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami z uwzględnieniem tego, że nie tworzą one jednolitej grupy;
- 2) prowadzenie działań informacyjnych i edukacyjnych za pośrednictwem Pełnomocnika Rektora ds. Osób z Niepełnosprawnościami, specjalisty ds. BHP oraz uczelnianej administracji;
- 3) nabycie umiejętności ewakuacyjnych przez całą społeczność akademicką, w tym osoby z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami poprzez właściwe szkolenia w czasie potencjalnego zagrożenia.

Na koniec należy podkreślić, że opracowana instrukcja ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami stanowi dokument komplementarny wobec obowiązujących w Akademii instrukcji postępowania na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.

Po zauważeniu pożaru lub innego miejscowego zagrożenia należy zaalarmować odpowiednie służby pod numerem alarmowym 112.

W trakcie rozmowy z odpowiednimi służbami należy spokojnie i wyraźnie przekazać następujące dane niezbędne do zgłoszenia zdarzenia:

- informacje o miejscu zdarzenia (np. pożaru) – nazwa obiektu, dokładny adres;
- informacje o tym, co się wydarzyło, czy są osoby potrzebujące pomocy medycznej, czy istnieje zagrożenie życia ludzkiego, czy w rejonie pożaru lub bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwo zapalne itp.;
- numer telefonu, z którego się dzwoni oraz swoje imię i nazwisko.

Nie należy rozłączać się jako pierwszy! Dyżurny, który odbierze zgłoszenie, może zadać dodatkowe pytania dotyczące zgłaszanego zdarzenia. Po zakończeniu rozmowy trzeba poczekać **przy telefonie na ewentualne sprawdzenie zgłoszenia.**

W przypadku ogłoszenia ewakuacji należy postępować zgodnie z instrukcjami bezpieczeństwa pożarowego dla budynków kampusu Akademii.

Decyzję o ewakuacji wydaje **kanclerz** lub **osoba przez niego wyznaczona**.

1. Każdy, kto zauważył pożar lub inne miejscowe zagrożenie, bądź uzyskał takie informacje, jest zobowiązany zachować spokój i – nie dopuszczając do paniki – natychmiast zaalarmować:

- a. Osoby znajdujące się w sąsiedztwie pożaru, narażone na jego skutki;
- b. Państwową Straż Pożarną w Warszawie tel. 998 lub 112;
- c. Kanclerza Akademii;
- d. Osoby, które mogą pomóc przy ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami.

2. Osoba kierująca ewakuacją:

- a. Wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji;
- b. Identyfikuje w konsultacji z wykładowcami i innymi pracownikami osoby z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami wymagające ewakuacji oraz wyznacza osoby do pomocy w ich ewakuacji;
- c. Wyznacza osoby odpowiedzialne za ewakuację sprzętu i mienia;
- d. Nadzoruje przebieg ewakuacji;
- e. Zbiera dane oraz informuje służby o liczbie ewakuowanych osób oraz o zaistniałych sytuacjach (np. możliwości pozostania osób w obiekcie).

3. Osoby biorące czynny udział w ewakuacji:

- a. Informują o zagrożeniu i przeprowadzanej ewakuacji;
- b. Sprawdzają, czy nikt nie pozostał w pomieszczeniach na obszarze objętym dozorem;
- c. W razie potrzeby wskazują lub przynoszą sprzęt ewakuacyjny (krzesła ewakuacyjne) i pomagają w ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami;
- d. Raportują o stanie ewakuacji do osoby kierującej ewakuacją.

4. Wykładowcy:

- a. Informują studentów o konieczności ewakuacji;
- b. Informują osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji o osobach z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami, które wymagają pomocy przy ewakuacji;
- c. W przypadku braku osób odpowiedzialnych za ewakuację wykładowcy biorą czynny udział w ewakuacji z uwzględnieniem pierwszeństwa osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami (mogą wyznaczyć studentów do tych działań);
- d. Wyprowadzają grupę do miejsca zbiórki, pilnując, by nikt nie pozostał w sali oraz nie oddalał się w innym kierunku;
- e. Sprawdzają stan grupy w miejscu zbiórki i informują osoby odpowiedzialne za ewakuację o stanie i ewentualnych brakach osobowych.

5. Pracownicy administracyjni:

- a. Biorą udział w ewakuacji, zgłaszają swoją obecność i gotowość do pomocy osobie kierującej ewakuacją;
- b. W razie potrzeby pomagają w ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami;

- c. Informują osoby odpowiedzialne za ewakuację o brakach osobowych lub innych ważnych zdarzeniach.

Podczas ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami ewakuację należy prowadzić zgodnie z wytycznymi i wskazówkami zawartymi w tej instrukcji. Do ewakuacji osób z niepełnosprawnością ruchową lub nieprzytomnych należy używać sprzętu ewakuacyjnego (np. krzeseł ewakuacyjnych znajdujących się w obiektach Akademii). Zabronione jest używanie wind w celu ewakuowania się z budynku.

Osoby prowadzące ewakuację zawsze powinny sprawdzić, czy nikt nie pozostał w pomieszczeniach Akademii objętych dozorem.

ZALECENIA DOTYCZĄCE EWAKUACJI OSÓB Z DYSFUNKCJAMI WZROKU

1. Przed udzieleniem pomocy osobie niewidomej należy poinformować ją o swojej obecności, przedstawić się i powiedzieć, co się dzieje. Nie należy działać z zaskoczenia.
2. Jeśli wystąpi konieczność ewakuacji osoby niewidomej, to nie należy tego robić gwałtownie. Nie powinno się jej szarpać ani popychać, lecz zaproponować swoje ramię jako przewodnika. Wówczas osoba niewidoma powinna stanąć za widzącym przewodnikiem i chwycić jego ramię nieco powyżej łokcia w taki sposób, że kciuk znajdzie się na zewnątrz, a pozostałe palce znajdują się między ręką a tułowiem przewodnika. Taki chwyt pozwoli osobie niewidomej orientować się, jakie ruchy wykonuje przewodnik.

Rys. Technika poruszania się z widzącym przewodnikiem

3. Poruszając się z osobą niewidomą, należy pamiętać, że przewodnik zawsze i wszędzie idzie pierwszy, a osoba niewidoma póć kroku za nim. Jako przewodnik należy obserwować nie tylko drogę przed sobą i osobą niewidomą, lecz także przestrzeń obejmującą jej tułów i głowę. Pozwoli to uniknąć ewentualnego narażenia na zderzenie z elementami wystającymi poza obręb ściany, np. wiszącymi. Tempo poruszania się powinno być dostosowane do możliwości osoby niewidomej.
4. Ważne jest, aby przewodnik doprowadził osobę niewidomą do jakiegoś stałego punktu. Nie wolno pozostawiać osoby niewidomej bez punktu odniesienia. Jeśli zdarzy się konieczność zostawienia osoby w otwartej przestrzeni, należy wówczas dokładnie określić warunki tej przestrzeni. Chodzi o to, by osoba niewidoma miała możliwość określenia swojego położenia i orientacji w miejscu, w którym się znalazła.
5. Przechodząc przez wąskie przejścia (np. drzwi, zatłoczony korytarz), należy zasygnalizować to osobie niewidomej słownie oraz przez wysunięcie swojego łokcia w tył. Wówczas osoba niewidoma schowa się za plecami przewodnika i będzie mogła wraz z nim pokonać drogę jeden za drugim. Wskazane jest wówczas zwolnienie tempa poruszania się i skrócenie kroku, by nie deptać sobie po piętach. Jeżeli konieczne jest przejście przez drzwi, osoba niewidoma powinna znaleźć się po stronie zawiasów. Powinno się poinformować ją odpowiednio wcześniej o takim manewrze i o konieczności zmiany trzymanego ramienia. Przewodnik otwiera drzwi, a osoba niewidoma, zabezpieczając swoją twarz wolną ręką, łapie skrzydło drzwi i sama je zamyka.

6. Przewodnik osoby niewidomej powinien podczas drogi opisywać otoczenie i słownie wskazywać ewentualne przeszkody, np. schody w górę, w dół.

Rys. Korzystanie z technik poruszania się z przewodnikiem na schodach

7. Aby ostrzec osobę niewidomą przed jakimś niebezpieczeństwem, należy zasygnalizować konkretną przeszkodę. Sam okrzyk „Uważaj!” nie pozwoli jej zorientować się, o jaką przeszkodę chodzi, czy ma się zatrzymać, uciekać, pochylić, czy może coś przeskoczyć.

Podczas ewakuacji osób z dysfunkcjami wzroku należy pamiętać, że:

- zmiany zachodzące w szybkim tempie powodują ich dezorientację, panikę, stres, niechęć lub niemożność działania;
- nie reagują one na wizualne efekty towarzyszące zagrożeniom;
- mają trudność poruszania się bez przewodnika w terenie nieznanym lub znanym, lecz o zmienionej charakterystyce;
- mają dobrze rozwiniętą pamięć przestrzenną najbliższego otoczenia, dlatego w przypadku usłyszenia komunikatu o ewakuacji, będą najprawdopodobniej kierowały się drogą, którą znają, a która może prowadzić np. do ogniska pożaru, stąd tak ważne jest wskazanie im osoby do pomocy.

ZALECENIA DOTYCZĄCE EWAKUACJI OSÓB Z DYSFUNKCJAMI SŁUCHU

1. W sytuacji zagrożenia osoby z dysfunkcjami słuchu będą potrzebowały wsparcia i pomocy. Osoby niesłyszące, które nie korzystają z żadnych środków wspomagających słyszenie nie zwrócą uwagi na komunikaty dźwiękowe o zagrożeniu. Osoby słabosłyszące, które zareagują na sygnał dźwiękowy najprawdopodobniej będą potrzebowały pomocy w zrozumieniu komunikatu i informacji o sposobach ewakuacji. W obu przypadkach, w celu przekazania informacji najbardziej efektywny jest bezpośredni kontakt osób z dysfunkcjami słuchu z osobami prowadzącymi ewakuację.
2. Przekazanie informacji osobom z dysfunkcjami słuchu powinno odbywać się za pomocą specjalnych środków powiadamiania o zagrożeniu. Oprócz głośnych, ustalonych sygnałów dźwiękowych można zastosować sygnały świetlne. Podczas kontaktu bezpośredniego, jeśli kierujący ewakuacją nie zna żadnego sposobu komunikowania się z osobami z dysfunkcjami słuchu można przekazać informację chociażby przez napis na kartce (np. POŻAR lub EWAKUACJA).
3. Chcąc przekazać informację osobie z dysfunkcjami słuchu, zawsze należy upewnić się że nawiązało się z nią kontakt wzrokowy. W tym celu można pomachać ręką lub dotknąć jej ramienia. Mówić należy spokojnie i wyraźnie z twarzą zwróconą w kierunku rozmówcy. Komunikat powinien być prosty, nawet jednowyrazowy. Jeżeli osoba z dysfunkcjami słuchu nie zrozumie, należy postarać się przekazać to, co się chce powiedzieć inaczej.

Podczas ewakuacji osób z dysfunkcjami słuchu należy pamiętać, że:

- tych, które nie korzystają ze środków wspomagających słyszenie, nie poinformuje się o zagrożeniu za pomocą sygnałów dźwiękowych czy informacji głosowych;
- nie wszystkie z nich potrafią zrozumieć komunikat słowny dzięki umiejętności odczytywania mowy z ust;
- niektóre z nich komunikują się wyłącznie w języku migowym (nieznajomość języka migowego przez osoby prowadzące ewakuację utrudnia przekazywanie informacji o zagrożeniu);
- kontakt z nimi, w tym przekazanie informacji o swoim stanie, może utrudnić lub uniemożliwić zadymienie lub zaciemnienie pomieszczeń.

ZACHOWANIA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI LUB INNYMI SZCZEGÓLNYMI POTRZEBAMI W SYTUACJI ZAGROŻENIA I SPOSOBY WSPARCIA

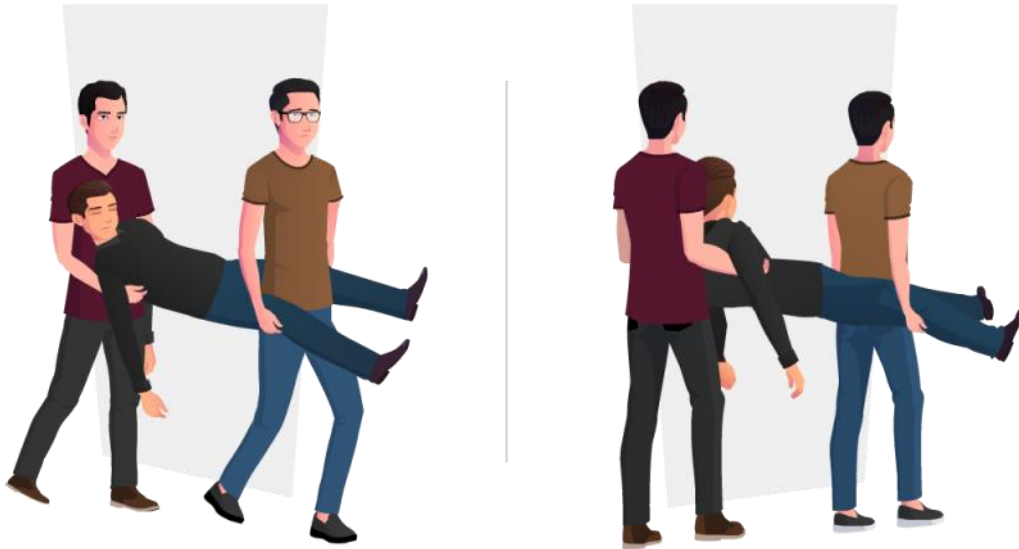
W sytuacji zagrożenia dla życia i zdrowia osób przebywających na terenie Akademii (np. pożar, zagrożenie wybuchem gazu, zagrożenie terrorystyczne) może pojawić się panika, czyli napad silnego lęku, ogarniający zwykle dużą grupę ludzi. Gdy jest się w tłumie, stan ekstremalnego lęku ulega wzmocnieniu. Zachowania ludzi stają się gwałtowne, towarzyszą im ekstremalne i niepoddające się kontroli emocje. Ludzie w panice nie kierują się przesłankami logicznego myślenia i rzeczywistą oceną sytuacji. Wiele osób podejmuje wówczas nieprzemyślane i niebezpieczne działania. Mogą pojawiać się jednostkowe zachowania o charakterze panicznym (np. paniczny wrzask, paniczna ucieczka, paniczne przepychanie się do wyjścia). W tłumie można poddać się emocjom innych ludzi, naśladować ich, błędnie zakładać, że wiedzą, co robią. Wybuch paniki może uniemożliwić przeprowadzenie lub być dodatkową przeszkodą przeprowadzenia sprawnej ewakuacji z miejsca zagrożenia. Jednym ze środków, który może skutecznie przeciwdziałać wybuchom paniki jest wcześniejsze, odpowiednie szkolenie i zachowanie przepisów dotyczących bezpieczeństwa, np. pożarowego.

W przypadku osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami panikę może nasilać nacisk tłumu (np. u osób z dysfunkcją wzroku), brak oświetlenia (np. u osób z dysfunkcją słuchu, narządu ruchu), krzyki i wrzaski o charakterze panicznym osób z tłumu, nagły, głośny alarm pożarowy lub określający inne zagrożenie, przy jednoczesnym pojawieniu się symptomów zagrożenia (np. dym, temperatura, płomienie, trzaski, krzyki). W sytuacji konkretnego zagrożenia, bardzo ważną rolę odgrywają osoby wskazane do pomocy, które swoją postawą, głosem, empatią, niewyolbrzymianiem istniejącego zagrożenia ułatwią ewakuację. Dzięki temu osoba z niepełnosprawnością lub innymi szczególnymi potrzebami poczuje się bezpieczniej i zrozumie, że nie została sama w miejscu zdarzenia. Bardzo ważne jest szybkie dotarcie do zagrożonej osoby i pozostanie przy niej do czasu zorganizowania akcji ratowniczej. Przeciwdziałając powstaniu paniki, należy zadbać o to, aby ewakuacja przebiegała bez zakłóceń, była szybka i sprawna. Osoby kierujące ewakuacją powinny być energiczne, ale spokojne, opanowane, zarazem jednak stanowcze i pewne siebie. Przekazywane przez nie komunikaty powinny być rzeczowe, krótkie i jasne. Nie należy żadnego faktu przemilczeć, jednak należy wystrzegać się zbyt szczegółowego opisu. Korzystając z urządzeń nagłaśniających, osoby kierujące ewakuacją powinny uspokoić tłum, wydając konkretne polecenia porządkowe, izolować osoby, których sposób zachowania może zwiększyć reakcje lękowe u innych. W zapobieganiu wystąpienia paniki należy uwzględnić opisane tu szczegółowe informacje dotyczące specyficznych sposobów komunikowania się oraz ewakuacji osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami.

SPOSOBY EWAKUACJI OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI LUB INNYMI SZCZEGÓLNYMI POTRZEBAMI

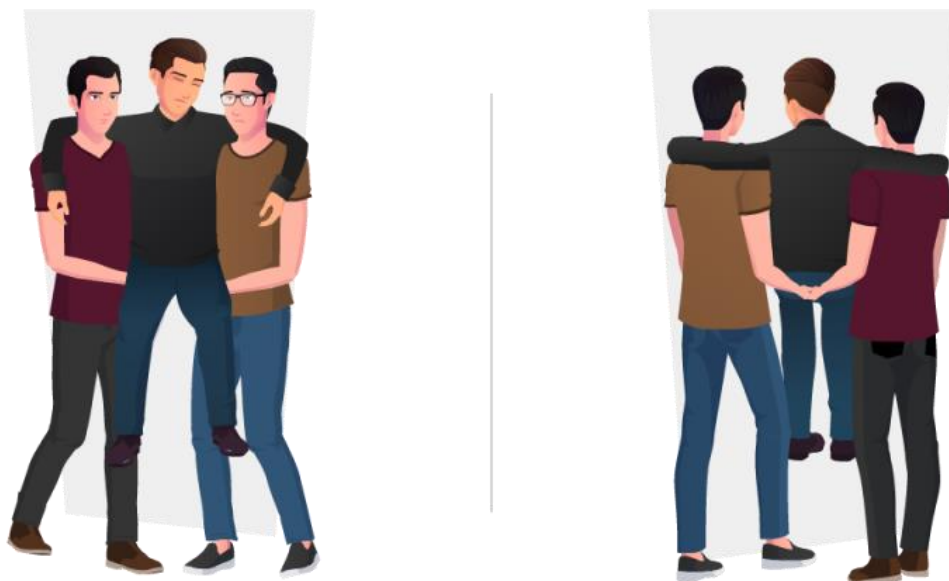
Przenoszenie ratowanych osób z niepełnosprawnościami lub innymi szczególnymi potrzebami może odbyć się przy zastosowaniu jednego z opisanych w dalszej części sposobów.

Chwyt „kończynowy” – jeden z ratowników chwytą ewakuowanego pod pachy, stojąc od strony jego głowy, a drugi pod kolana, stojąc tyłem do ratowanego. Tak ustawieni ratownicy wynoszą ewakuowanego.

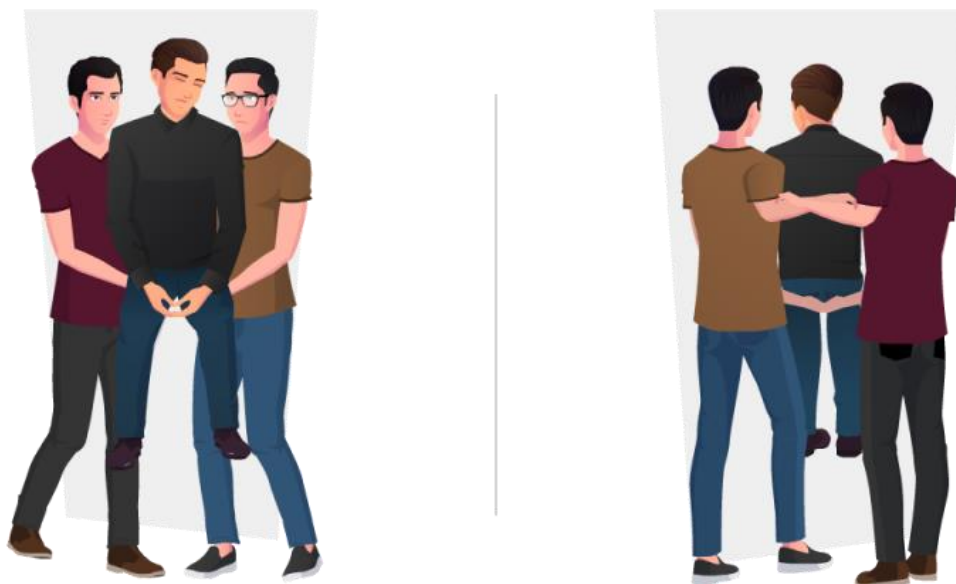
Rys. Chwyt kończynowy

Przenoszenie „na stołeczku” – ratownicy odpowiednim uchwytem dłoni tworzą siedzenie z rąk, na którym siada ratowany, trzymając ratowników za szyję. Ratownicy lekko zwrócenii do siebie, ukośnie do kierunku ewakuacji, wynoszą ratowanego.

Rys. Chwyt „na stołeczku”

Przenoszenie chwytem „huśtawkowym” – ratownicy chwytają się za ręce „zewnątrznie”, wkładając je pod siedzenie ratowanego, rękami „wewnętrznymi”, po wzajemnym uchwycie na wysokości łokcia zabezpieczają ratowanego od tyłu, tworząc wsparcie na wysokości górnej części jego pleców. Chwyt huśtawkowy stosuje się w wypadku ratowania osób, które doznały obrażeń jednej lub obu rąk i nie mogą trzymać się za szyję ratowników.

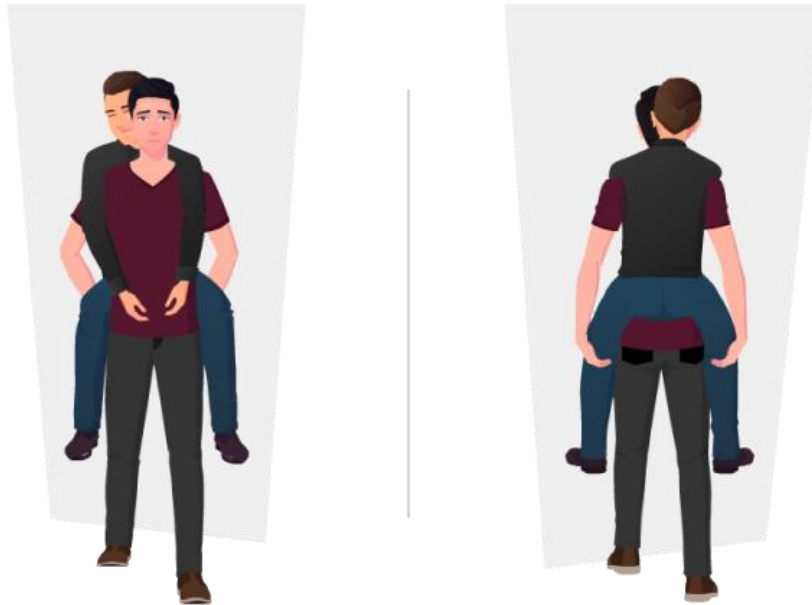
Rys. Chwyt huśtawkowy

Przenoszenie chwytem „strażackim” – polega na tym, że ratowany po odpowiednim chwycie wstępnym wykonanym przez ratującego znajduje się w poprzecznym ułożeniu, zwisając na jego barkach. Ratujący ma jedną rękę przełożoną pomiędzy nogami ratowanego, trzymając go za rękę na wysokości nadgarstka, druga ręka ratowanego zwisa swobodnie z tyłu. Ratujący ma również drugą rękę wolną i może jej użyć, np. do przytrzymania się poręczy schodów, bocznic drabiny.

Rys. Chwyt strażacki

Przenoszenie chwytem „na barana” – ratowany leży na plecach ratownika i przytrzymuje się rękami za jego szyję. Ratujący podchwytym pod kolana przytrzymuje ratowanego w ten sposób, aby środek ciężkości ratowanego znajdował się na wysokości krzyża ratującego. Ratownik jest lekko pochylony do przodu.

Rys. Chwył „na barana”

Ewakuacja przy użyciu krzesła ewakuacyjnego (zob. instrukcje użycia krzesła ewakuacyjnego w dalszej części).

NUMERY ALARMOWE

- Numer alarmowy – 112
- Straż Pożarna – 998
- Pogotowie Ratunkowe – 999
- Policja – 997
- Straż Miejska – 986
- Pogotowie Gazowe – 992
- Pogotowie Energetyczne – 991
- Pogotowie Wodociągowe – 994
- Pogotowie Ciepłownicze – 993

INSTRUKCJA UŻYTKOWANIA KRZESŁA EWAKUACYJNEGO TYTAN BASIC

1. Zdejmij pokrowiec (jeżeli jest założony) i zdejmij krzesło z uchwytów.

2. Rozepnij pas trzymający krzesło.

3. Rozłóż krzesło do pozycji wyjściowej i wyciągnij oparcie do odpowiedniej wysokości.

4. Rozłóż tylne koła, pociągając do siebie za belkę, do której są przymocowane.

5. Przypnij pasami bezpieczeństwa osobę znajdującą się na krześle. Tylne koła używaj tylko do poruszania się po powierzchniach płaskich. Podjedź do krawędzi schodów, unieś krzesło i złóż tylne koła, naciskając na belkę.

6. Posadź osobę przewożoną na krześle i przypnij pasem bezpieczeństwa. Oprzyj łożo o krawędzie schodów. Zjazd po schodach odbywa się na płozach.

7. Aby kontynuować jazdę po płaskim terenie, ponownie rozłóż tylne koła.

INSTRUKCJA UŻYTKOWANIA KRZESŁA EWAKUACYJNEGO TYTAN STANDARD

1. Zdejmij pokrowiec (jeżeli jest założony) i zdejmij krzesło z uchwytów.

2. Rozepnij pas trzymający krzesło.

3. Rozłóż krzesło do pozycji wyjściowej.

4. Pociągając za czerwoną belkę, rozłóż płozy.

5. Rozłóż uchwyty transportowe oraz naciśnij czerwoną blokadę, by wysunąć górny uchwyt do właściwej wysokości.

6. Posadź osobę przewożoną na krześle i przypnij pasem bezpieczeństwa. Oprzyj płozy o krawędzie schodów. Zjazd w dół odbywa się na płozach gąsienicowych.

